

מי שהייה פרק תשיעי פסחים

(ח) *כתריות* [:] (ג) *ל"ג*
 ג. *הנימען* ט. *גיטין* 5.
צנויותם מט. [:] (א) *לקמן*
 (ב) [:] (ג) *נעול* קע. ו *ת"ג*,
 (ד) [:] (ד) *לקמן* [:] (א) *צממות*
 (ב) [:] (ג) *נקראן* [:] (ה) *ונגדיר* כט
 (ג) [:] (ט) *עין* [:] (ט) *ונחmis*
 (ט) [:] (ט) *בצחות* [:]

גלוון השם
גמ' לדוד קשא. כען
ואו עיינון דף מט ע"ב.
ימלה דף מו ע"ה. ב"ד דף ק"
קדפ ע"ב: שם א"ר לדוד
הרוחק לסתמו. עי' נעל פ"ל
על מוכן ד"ס מס' מאה
ריש' ד"ה חמשה עשר
כוי מה"ת מותחנת שבעה.
פין נעל נמ ע"ה כ"ק
ל"ס הילג':

מוסך ריש'
דהאי כי לשון דהה
הו. זונען נאכ' נאכ' (ראה ג')
כלמלו ליטון טעמ'ן
לייבס דער צאנטנאלס מיטו
(יגשין ז'). אין שוחטין
ווערוכין עיל טמא שיין.
לען צאנטון ווערוכין קה
פְּסָכֶם עַל מִזְבֵּחַ קָדְשָׁה
וּמִזְבֵּחַ נְפָאָמֶת צָרָ, וְזֹה עַל
גַּן דִּבְרֵי נְפָאָל נְפָאָל
לְעֵינָה, דְּבַרְכֵי מֵד דְּמַעַן
סְכִי (בבבאים כב: ב, דיע' עישל
סע. בראכין). סע.

מוך תספות
א. והלא רכ' הדרה וכו'
מאריך השיעור כפלים
מעללא... והוא דר' תמא
דר' מדר' מן המודיעים
לזרעונים יכול לילך
בינוני עד שעת שחיטה
ומר סבר לא יכול אדם
להלוך גם אמן לא מין
שהתוארו גודל קתני
אץ' ב. וזה הדמיון אולין בתר
ה אבל בטומאה אולין בתר

רבבות השם ורבה נלו' סיינו מכך אף פס. הולך קרכן כי לנו קרכינג במנועדו שלחצון כרך קרכן כי נמייב טענמץ נAMILיס וככלת גראטזון מוסד דהה צוילס ווילס סוא: וויזי נפּן. מוקי ליס נאחי כי נצצן דהו וקהלת צדקה מיניהם. דמליג ציך כלת סיינו מכך ומכוון דיש סכדי מגדיר. דמליג ציך כלת סיינו מכך ומכוון דיש

ומנו מנייע ועתם שמייע ממהו
סוס ומלחן לדין קעניטס כמצע נקי'
כממל"ר ומיל' ה"ע פנקהט צבוק
ומחה ומו' מן טולוּה ממלול
צגע ומלחן צמתקלה סמסה לאטעהק
לפַי מעילְ קָטֵן ומתקרי גוֹטָעִי זְפֵּבְן זְלָטִי (וְלָזִי)
לעדי הַמְּלִינִין בְּזִוְמָן צְפֵּבְן זְלָטִי
אַבְנִים לְהַרְבָּס מַיִּם מַתְּהִיר
קוטלי וסיטוּ מַמְּנוֹת סִוס וְלָגְדָּס
ופלען עַלְמָה לְמַן פְּמִיל נַחֲמָתָה
צְבָב וּמַמְּלָך וּמַשְׁנִי צְלָמִי כוֹתְלִי
סְמִיקָה לְלַמְּדָמִים לְהַבְּזִים מַמְּמִיחָא
וְלָהִים מַמְּלָה צְעִיקָה פּוֹלָמָה עד חָלָב
צְעַד וּמַיְסָר וּמַן צְמִיעָה צְעַד
וְלָחֶן וּמַמְּקָר עד צְמַקְעָה קָהְמָה
ומַמְּקַע סִמסָה גַּל דְּסָס נַפְקָה
צְקִיעָה סִמסָה צְלִיזָה מַקּוֹן זְמִינָה
דו' י. וּמַמְּלוֹת וְעַד צְקִיעָה קָהְמָה
מַלְעָל מַמְּסָה עַכְר מַיְלָן כִּי סַה דְּרִיב
יּוֹמָן: סַדְרַ נָה. טֻולְמָה: גַּמָּה מַפְלָגָה
אַדְס. צְיֻונִי וּבִיסָן נְיִונִי דְּמַקְפָּתָה
לְבָב

עֲוֹלָה לטעמה. מים מים נטה נטה על כל קו צעת טהיטה מהחלה טקיעה ודס נפסך בקיום סממה דליקות (ט' ליה תני' יט' זמח ושה קיימנו לנו בפ' צני דמנילה (ד' כ' עד למ' רוכב'ים יממה קו: רב' יהודה אמר ב' שאין יובל

י'בנָם בשעת אכילה. מילא לדל
סודה מן סמוידיטס ול' יוכן
המחייב סיוס וכל סליה ולעוגת צבעת
סמוידיטס ^א דימויו מנק' ויס' גומל
המחייבים דליקס דטלטליין גלי'ס
דלאג' נ' ועד לדלאג' דל' ע' קיימי'
ממומון ל'ה' מלהמי'ם ולגד' סודה יכול ליכן ממותיעים עד
אמנו' למפוס צמלהן סלילס וליכל
ייני'יס' סחמלן כל' צלי' וכן מסמע
יילוקין: **וכאמרת שוחטין**
וורקון על טמא שרן. גלומס פילוי'
שות דקמיהר לכמי' וופי' סכ' לחן זומניין
זושה מוי' למיפרך מעובל יוס לנטול
ונגלי'ם זומטין ווילקון עלי' ה'ע' פ'
סמוידינו יכול ליכן צבעת סמיטא:
דרך רוחקה לטחזר בו. דמליה'ס
צבעת לאכמץ וצדין נ'ל
סיסה ומדל' עטשוט כו' וט'ג' לדסאוח
קלרל גופisa מכ' טומלהן וסמי'ס
אצל שוד טסוו חולין נבר מלילס
נדמחי'ס טומם סרך לכמץ טמלה
פ'ס' וו' לכמץ טמלה ארן:
ל'ג'

להחיזן אמר ליה רבי יוסי לפיקד נקוד על ^ה "ח" לומר לו אלא מאיסוף העורה ולהחיזן; גמ' אמר עולא ^{חמן} חמשה עשר מילין היא סבר לה כי הא דאמר ר' רבבה ב' וויתנן כמה מהלך אדם ביום עשרה פרסאות מעלות העורה חמשת מילין משקיעת החמה ועד צאת הכוכבים חמשת תלתין חמייסר מצפרא לפלאג' רימא וחמייסר מפלנא ג' למטעמה דאמר עולא אי זה הוא דרכך רוחקה כל שאיר שחתומה אמר מר מעלות השחר עד הנץ החמה חמשת וכמו שהחר עלה יייאצ'ו המלאכים וגוי' וכותב ^{הש} השם לוט בא צוערה ואמר רבי חנינא לדידי חי לי ההוא מילין גופא אמר עולא איזה הוא דרכך רוחקה כל בשעת שחיטה ורב יהודה אמר כל שאין יכול לאמר ליה רבה לעולא לדידי קשיא ולרב יהודה אמר אמרת כל שאין יכול ליכנס בשעת שחיטה וקאמרת שוחטין וורקון על טמא ש לא אמר כל שאין יכול ליכנס בשעת אכילה והא טמא שרין אמר אכילה וקאמר ^ז אין שוחטין וורקון על טמא שרין אמר לא לר' יהודה קשיא לדידי לך ^ט דרכך רוחקה לטהור וכו'

ח א ב ג מ"י פ"ס מסק' ק"פ הילכת ז: ט ד ה מ"י סס פ' ח:

רבי נחנא דגם חמרא יש מהתוא לשא מון המברך את השם דברי ר' יונה. ר' נחנא סבר חיל' והל' והל' הדר יהוה וכבה דברי הכל חביר. שג בוגה וכבה דברי הל' טוטן. הייד ברשון ותג'ג בשני, לר' לולבי נון דודויהר ברשון, כתה חייב כור. ר' נחנא בן עקיבאי דסר' שני תקנות ר' דראשון הוא, כן דשגב בשני פטור און. שנג' בראשון והיזד בשני לר' חייל', ול' ר' נחנא סבר' אחד ותלושין דראשון ואיל' והוקק לאושן זוקק לשני, ר' נחנא בן עקיבאי דסר' שני תקנות דראשון הוא.

א [מ"י פ"ז משל' ק"פ
ב' מיל' פ"ה מהלכות
ק"פ סלכט ט:

- תורה או רשות
1. דבר אל בני ישראל
לאמור איש אש כי קיינה
טמא נפש או ברוך
רוחך לכם ואל לרוטרכם
ועשה פשח ית' במדבר ט'
- וְהַיָּשֵׂר וְבָרֶק אֲלֹנֶה
סְחוּר וְחַולָּה
לְעִשְׁוֹת נְזָקָה
וּבְרִיאָה הַפְּשָׁת הַרוֹא
מְעַמְּדָה יְקִרְבָּן כִּי לֹא
הַקְּרִיב בְּמַעֲדוֹת תְּאַוָּה
יש האיש חטא:
במדבר ט' יג
- כִּבְמוֹ הַשָּׁׁחָר עַל
וְאַיִלְוָן הַלְּאַכְבִּים בְּלַטְסָה
לְאִמְרָר קָרֵם כִּי
את אַתְּ שָׁׁתִי בְּנֵי
הַגְּמַזְעָקָה פְּנֵי הַסְּפָה בְּעֵין
הַעִיר: באשטי ט' טו
אֲדֻמָּה שְׁלִילָה:
ישעויה יד יד

רבינו חנאנא (המשך)
מהן חכמה עד ביאתך,
הקל משא הלקם, כי
השלשים כשתולקם
שוחרים מהשה, והוא
מהלך החכמה בעו'י
החוק, וכיון שהיתה בדור
גמור אין העולם כלו ששה
בלפיטם רשותם, אמרו שם' ש' מ' עבוי של שולחן
בו החכמה אלפה
ועוד שט�ץ החכמה עד
פרישת הארץ שורת הכלבו
של עולם, וכן בערך
משתתקע החכמה עד אמת
הכוכבים ואע' פ' שהחווים
שבמנין זהה
בדרכם ברכובים
מברחים, לא מנגנוןין
להו, אלא אנו מוהני דרכי
ובתווניהם לארקם ולו לושׁ
לדרבי ולוחם, ואותה של
עליה מהר ונינה עביה של
רי' רוקע אבנה מל' קיל' נינה
ידי' יהודה אומר כמה
אדם בוגני רום עשר
פרוטאות, מעלות השחר עד
הבן החכמה האכבה מלין
שנן פיס' וכוכבים
מל' ומונגי' דא שמונה
פרואתא שנ' שניים
שלשים מל' והוינטה
הרבה בתהו, דרא
כידיגלו דהה תורייה
מדון הויה מלך בעבר שלשים
באים שלשים מל'.
דאמר עבוי של רוקע
בתווניהם לארם מהשה
בשעוריו מלך אדים מהשה
מלין, ומונגי' פורה
שהיא אבנה מלין, ואתנן
למימד למא תהי הא
תומייהו יוכובא נון נון
ייחנן, ושנין לא, רוי' יוון
לא הוו יוכובא, והודא לא
אמר אל אמר אל כהה מלך אדים
בינוני שער שער פרואתאות,
הש טרמא ר' יוון לבן
או ברה מדרעם החשה מלין
מעלות השחר עד הנן
החכמה והחשה מלין
משתתקע החכמה עד אמת
בלשון רוקע כמה הוא, יש
בעבור רוקע כהה רוקע
שחור עד הנן החכמה ארבעה
ירודה על ראובאות פסח
ששבחו בת כל אלה רעש

לרב יהודה לא קשיא טמא שרין רחמנא דחיה. וְתִזְלַי
וסכל לכ יסודה אין צומחין ונמל דקלתו כיינו טמן סכך
הממשי גן ילייף דרך מוקה ממולו דרכיה לדון וככל ליכטן צקעת
שמחתה גן יחסמו עלייו כי כיילן צומחין על טמן סכך דהו י"ע
מדמי נס נעלין^(ט) מהדרדי ו"ז לסכל

ה' מילוט
ח' חידת הולך למורה עומד בגנדו
ו' היישוב כלו תחת כוכב אחד
ט' ואל היישוב כלו אינו יישב
ע' שבחמש חמלה במורח ובשבוע
כ' בראש כל אדם תיזבצתה ת"ש
ב' בת קול לאותו רשות בעשה בן רשות
ב' בון
ט' מפלצת קרן מעלות כסמל עד
ש' צוי חד מฉפיטים צעופם. חלמם
ב' פאמ' כוכב חד עומו. וכמما
ק' פלמס סלי כממה כוכבם צלקייעם
ט' הילפייס פלמי נעלמם וכ' ס' סיק
ו' הומו מוקס סליה וויהו צבאייה
ז' ג' פה וויהו על וויהו הולן מן
ר' צין עגלה נעלקך. וויהו עגלה
ש' סקלין כל מדס וויהו גזפונו עגלה
ט' מס עולמת גלוך כל מדס וויהו
ע' דמלדיות וויאס וכקרות מוחזקם
ה' ליכך: נאפו יאט. נזגדניא:

לְלִיבֵיכֶם קַדְשָׁה כָּלָלָה – ל' קדשך טהור נספָח סתמאן מתייך וְהַפִּיכָה
בְּכִינְשָׁה צָלָו צמְמָעָן בְּדָלוֹן בְּלִיקְזָן (ד' :ד) לְסָבָר לָהּ כְּמָה
לְהַלְמָרָנָה מִתְמָלֵה מִתְמָלֵה קַיְוָה חֲלָן צָבִיעַ נְעָלָה שְׁפָקָה: צְמוֹסִים
צְפָרִידִים. בְּמִירְוָה: יְכוֹן יְאָה קִיְּדָה כְּתִת חָס נְלֵמָה נְעָרָה

לרב יהודה לא קשיא דחיה דכתיב ¹ איש איש ² מי לא עספנין "שכח בערב הפסח ואפיקו ה תנו רבנן היה עמד ליכנס בפסים ובפרדי ² נברך לא היה והלה לפנים מן המודיעים רגילים וקרונות המעלב חייב ³ תל" וnbrך לא היה אמר רבא שיתה אל וסומכא דרקייא אלף וחדא סברא סבר לה כבר חנה ⁴ ר' יוחנן כב בזום ⁵ פרסאות מעלי החמה ה' מילין משק המכובדים חמשה מילין אחד מששה ביום מיר עובי של רקיע אחד מילין מהלך אדם ביןינו ומועלות השחר עד הנץ משקיעת החמה ועד ציון נמצאת עובי שמיילין ביום תיובתה דרבא תני למא תהיי תיובתה ד בימאי הוא דאמרי ורבנן חשבן דרכומא החשוכא דרבבי חנינא לא ³ וואיצח ⁴ ארבע מאות פרט פרסה ומזרים אחד משמשים בעולם ועלם אחד מששים בעזון בוגיהם נמצא כל העולם ליגתנם תיובתה תא ש רבי נתן אומר ⁵ כל אחד יושב תדע שהרי לארכע רוחות העולם יושב תיובתה ת"ש ⁶ אלא בין עגלת לעקרב חמה נכסה לישוב אל דאמר ר' יוחנן בן זכ חמה במערב חצי שיש שאמר ⁴ אעלה על במתך ר' יוחנן בן זכ

(ג) [נעל] (ד) [נעל]
 (ה) מונטן דג' נ' (ו) טופסוט לקלמן
 (ז) קון דן מס' (ח) עלייזון ג' נ' (ט) גאנטה
 (י) קולט טם, (ו) ווינשטיין
 (כ) אנטם לא, ד' ס' מלי
 (ל) גאנטליינר (מ) גאנטליינר
 (נ) גאנטליינר ווותם (ו) עלייזון ג' נ'
 (ס) גאנטליינר ווותם (ז) גאנטליינר
 (ע) גאנטה ג' (א) גאנטליינר ווותם
 (פ) גאנטליינר ווותם (ב) גאנטליינר
 (צ) גאנטליינר ווותם (ג) גאנטליינר
 (ק) גאנטליינר ווותם (ד) גאנטליינר

הגהות הב"ח
 ג' גמ' כל שטוח כלו. נ"ג
 י"ז פ"ג ע"פ נזר קים
 מ"ש ספטום נזר קים
 מושב: (3) תומ' ד"ה נ' ג'
 שולח וכו' מדמי לנו לנו.
 ג' ר' ר' ג' ג' ג' וע"ז
 גמורות:

מוםך ר' ש'
מה מה מלך אדם
ינוינו. ומי עינויו,
רשותו. מלכשת
לון (בעל ב': מועלות
שחרור עד תצחה מה
מיילן. קר כסים
מלש נזק נזק צל
קיין, וכגד זיהו
סבוקם ליכם, דסינו
כטבנימא (שם).
כטורי
דרידרא.
הקפן כנדג
קלילס (ונענית כ'). גאללה
צבון ונקרוב ברורות.
ולותם אין אמרם.
אל ריש כל אמרם
(ברכות כ').

מוקף תומספּוֹת
גמור. תוכ' סמך.
אור שבסהה חמה
עובי החריע. תוכ' צנמ'
ד' לא. דרכ' רוח
פריש טקסייה ורואה
שמעת תחולת שקייעת
בל מושתקע מושע
רשות שקייעת. תוכ' יושט
ד' יושט. ג' לא. לא בלב
נתן. תוכ' סמך.
ז' ואלקיי ימיין להני
ובכיבת תזראן ברקיע.
ט' מגגה. י' לא. מאיר
ד' זרים ואוקינוס אין לו
יעירוד דברם במדרש.

יג א מ"י פ"ז משלכות
ק"פ סלכה טו:
יד ב מ"י פ"ב משלכות
ק"פ סלכה ז:
טו ג ד מ"י פ"ז משל'
ק"פ סלכה טו:

מה בין ראשון לשני. מומך' (פרק י) קמי ממי קלטן נחטף בג' כימות וולין סכני נחטף בג' כימות וגכל תנע צשייר דצער נמי פיקו ל' ימייס לדימא בסני דלטמר בגמו' (ד' ג'). נומפקתול לעל קמני פיקו לעל קמנצין הילן אונזגון זנסקם גלוד אונזגון גרבו גוינו ברובנה.

מה בין ראשון ל'שני הראשון נחטף גג' כתמות ו' וטייר דער' נמי בקר' ד' וטומפטם דלע' קפנ' בקר' סכל עזוזותיו ווליכט גלי. **ילך** נא פערעל לוכטל ? זפקס צי' קמץ: אונס. **התני'** מה בין פפה הרראשון לשני הראשון אסור בכל יואר ובילימצא והשני חמוץ ומיצה עמו בבית הרראשון טעון היל באכילהו והשני אינו טעון היל באכילהו וזה טען^ז היל בעשייתו ונאלץ צלי על מצחה ומורוים ודוחין את השבת: גמ' תר'יככל חוקת הפפה יעשן אותו במצוה שבגנוו' הכהוב מדבר מצוה שעל גוףו מנין תיל^ל על מצוחה ומורוים יאלחו יכל אפיו מצות שלא על גופו תיל^ז ועיזם לא ישברו בו מה שבירות העצם מיוחד מצוחה שבגנוו' אף כל מצוחה שבגנוו' איסי בן יהודה אומר יעשן אותו במצוות שבגנוו' הכהוב מדבר אמר מר יכול אף מצוחה שלא על גוףו הא אמרת במצוה שבגנוו' הכהוב מדבר ה'ק השתה דאמרה על מצוחה ומורוים יאלחו אלמא יעשן אותו לאו דוקא הוא אימא זהה לה כפרט וכלל ונעשה כלל מוסיף על הפרט ואפיו כל מייל נמי קמ'ל איסי בן יהודה הא עצם מאוי עביד ליה מיבעי ליה^ט לאחד עצם שיש בו מוח ואחד עצם שאין בו מוח ורבנן הא יעשן אותו מאוי עבידי ליה מיבעי ליה^ט שאין שוחטין את הפפה על היחוד-דכמוה דאפשר לאהזרוי מהדרין תר'יככל חוקת הפפה יעשן אותו יכל כשם שהראשון אסור בכל יואר ובילימצא תיל' על מלצות ומורוים יאלחו ואין לי אלא מצות עשה מצוחה ל'ת מנין תר'יל^ל לא ישאירו ממוני עד בקר ואין לי אלא מצות ל'ת שונית לעשה ימצות ל'ת גמור מנין תיל^ז ועיזם לא ישברו בו מה הפרט מפירוש מ"ע ול'ת שונית לעשה ול'ת גמור אף כל מ"ע ול'ת שונית לעשה ול'ת גמור בכללה רמצות ומורוים מא' קא מרבי צלי אש בפרטיה Mai ממיעט ליה השבתה שאור איפוך אנא מצוחה דגופה עדיף בכלליה דלא ישאירו ממוני^ט (דדמי ליה דהאי מיפסל בנותר והאי מיפסל ביוציא) בפרטיה Mai קא ממיעט ליה דהאי אין לוקה דהוה לאו שונית לעשה והאי אין לוקה דהוה ליה לאו שונית לעשה) איפוך אונא מצוחה בזופת עודי

- תורה או רשות
לא ישאירו ממו עד
בפרק ושבט לא שברנו בו
בכל החקה הפסח יעשה
- אותה: במדבר טיב
ובחודש השני באפריל
עלשר יומם ויום בין הערבים
יעשוו אותו על מנות
בנומרים ואלה:
- בביה אחד יכול לא
ותוציאו מן הביאר

הנחות הב"ח
(ט) רשות ד"ס מלה
וכו' לכלה מטעם
אספ"ד ולח"כ ג"ל ד"ס
צלי דתරבי מכלליה
דמצות ומוררי סמ"ב:

מוסך רישׁוֹן
אחד עצם שיש בו
מורה. ולג' מלין ליטוּ
עכסה דוחכלוּ לה נצ'ר
יזדחה לה לג' מעסָה
לטבילה (לעיל פה.).

רביינו חנוך אל

שוניתק לעשה) איפוק אנה מצוה דגופיה עדיף בכלליה דעתם לא ישברו בו
מאי
כגון לנוון חלק במרקח ולייל' לכמיכת יעזו מכין לומדו לטל"ג לכמיכת גראישע יעזו חומו לך יון
הה דקליק הו: פ"ל על מוס ומוריס וו'. וכלר כתע' כללן עלייה לנזי'י דוממי לדיחס וכלה מייל'
לי ולפרט מעמעט דכוומיס לכטפניש לנקמן לכללן דכל חוקת ספקם מסדרין המכולוט פרטול
מפלט', נמי דוממי לדיחס וממד פטרטיש ממגעיןן כל לרלה ובין מינ' נקמן וביני' מלומוד
טער' ודכוומיס מלט'ו וממעני'ו. ואון ג'. צי'ה כלן מוקף קלח ען הפרט כל עטס מנות ומכוומיס
ממעט' לכטומיס הקצמתה דהו: פ"ס מנין ציריך הכללן וכן הפלען ממעט' ח' ען טהיריו
ליס לזרוי' דכוומיס לנו' נמייק נעדס ולמענט פטרטיש נון לרלה ונון יי'מוך דלמי' צוינטק נעדס
פ"ס גמורא מין. ציריך [סקלן] ומענט פרט' פ"ל נון ייסצ'ו' וכטב' לכללן להארדו'ו' עילא לזרוי' דכוומיס
זון: פטרטיש מהי קלח מענען. לכל פלען מסכם מיעטנו לכטומיס דרכ' מסכם קלח ונון מיין
עטס: פ"ס דומומייל נון נמייק נעדס סון דכטב' גבי' לרזען [עטט' זין] ווניגרל מוננו וו': נון טויל'.
הה חד ייכל נון מותיל וו' ומבעט נון מותיל נומולו'ו' קלח נצית חד ייכל יטבל בעמוד וואיזור קלח' קלח
וז' זולין (נעל פ.ה.ג.) סטולכו' קרי זו כל"מ דזבצל צדקה טרפס (צחות נב') נון מומר לאחמי'ו וו' מוכלו':
סון בעמוד וטאצטם כל ימות סמווע: צללאה דעס' נון יאנצ'ו' גו. דמלטי נון מעס' גמורו:
ממי'

יעזבם, לא השורר בו מבעל השכינה, שאין שבורין בו כל עצם בין יש בו מוח בין אין בו מוח. וותק סבר לה ה' ר' דאמר מבעוד יום אין בו ממש שבירת השכינה, אבל יוציאו להלמבהה מעבדיו יום ואופוקה להרוויה למלוכה בילילו, לא תמי עשה דאפרש